

Виктория Катранова

Както само аз умея

Виктория Катранова

Както само аз умея

Стихове

© Виктория Капранова, автор, 2009

© ИК „Персей“, 2009

ISBN 978-954-8308-21-2

Това е откъс от книгата.

**Цялата книга може да намерите в
Библио.бг**

www.biblio.bg

✱ ✱ ✱

Целият живот е колело —
цирк и Шекспиров театър.
За ръка вървят добро и зло —
така решил е нашият Създател.

* * *

Много мина до днес през сърцето ми.
Ще минава сто пъти по толкова.
Благодарна съм, Боже, задето
ме даряваш и с обич, и с болка.

И щом ям от меда, то и жилото
във сърцето ми ще се вторачи.
В болката ще намеря сила,
ако започне медът да нагарча.

На душата ми опнати струните
като арфа отронват въздишка.
Всичко е „Думи, думи, думи”...
Да, но само с тях мога да пиша.

БОЖИЕТО БОГУ

Да те прокълна? – не ме бива.
Да те забравя? – не го мога.
Раната в мене е жива –
обич, докоснала Бога...

* * *

Има моменти на размисъл,
дето те стягат за гърлото.
Смачкан си, но и порасъл,
когато си близо до дъното.

Сълзата в окото напиря –
като осил упорита.
Обичта – трудно умира.
Но кой те пита?...

НАПУК

Взираам се в ъгъла на душата –
куп прахолясали чувства.
Иде ми да разтърся съдбата –
за късмета си, пустия...

Писна ми. Вия от болка.
Не остана и капка доверие.
Дотук с благородството. Толкова.
Всичко е в такт „лицемерие”.

И прагът на търпението ми пада.
Животът върви наобратно.
Предателството днес е награда,
мълчанието – правило златно.

Долавям с крайчеца на окото –
как вятърът облаци гони.
Слагам си розови очила, защото
късам със всички спомени.

**Библио.бг - платформа за електронни
книги и списания**

Чети каквото обичаш!

www.biblio.bg

